

finansiel Henseende. Hvad Anlaget af Banen angaar, kan den ærede Minister være overbevist om, at den meget værdige Administration ikke har indhøstet nogen sær Tak hos de vedkommende Egenes Befolkning, der have maattet lide under disse Overfridelser.

Chr. Pedersen: Det er paa Grund af nogle Uttringer, der ere komne fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds (Dinesen), at jeg har fundet mig foranlediget til atter at begjære Ordet; jeg skulde ellers ikke have forlangt Debatten. Det ærede Medlem udtalte en Slags Misbilligelse eller en Beklagelse, om jeg saa maa sige — jeg forstod det i alt Fald ikke rettere — over, at den ærede Minister ikke havde hørt efter, hvad enkelte Medlemmer her i Salen havde udtalt til ham, og hans Ord vare ligesom et Udtryk for en saaret Følelse. Jeg følger mig foranlediget til for mit Vedkommende at erklære, at det ærede Medlem ikke af mig har faaet nogen Bemyndigelse til at lægge Sligt i sine Udtalelser. Jeg fremsatte kun nogle Bemærkninger angaaende den uheldige Postordningovre paa den Egn, hvorfra jeg er sendt som Repræsentant, og jeg var rigtignok den Gang saa nærgaaende, at jeg begyndte at indstille disse Ting til den ærede Ministers Overveielse; men jeg erfarede i samme Nu, at den ærede Minister var indviklet i en sandsynligvis meget vigtig Forhandling i en Vinduesforbyning, og jeg afbrød da strax mine Hensstillinger til ham og henvendte mig til Finantsudvalget. Jeg erklærer, at jeg ikke følger mig saaret, fordi den ærede Minister, isølge sin Værdighed, hverken har fundet sig foranlediget til at høre efter, hvad der blev spurgt om, eller til at svare derpaa. Dette med Hensyn til min personlige Opfattelse. Dernæst kommer der imidlertid nogle Bemærkninger fra den høitærede Minister, som jeg dog ikke kan undlade at svare paa. Disse Bemærkninger gif ud paa, at der saavel fra den ærede Ministers som fra Postvæsenets Side var taget ethvert forstandigt Hensyn til Behovringer og Klager fra Egne, som fandt sig brøstholdne ved den bestaaende Postordning. Det fremgaar altsaa klart heraf, at den bestaaende Postordning i Egne, paa hvis Begne jeg har antet, er forstandig. Desuden har den ærede Minister erklæret, at Postvæsenets Lærv og Publikums Lærv falde sammen, og naar det er llaaet fast af den meget ærede og meget indsigtsfulde Minister, at der tages ethvert forstandigt Hensyn, samt at Postvæsenets og Publikums Lærv falde sammen, er det ogsaa llaaet fast, at Beboerne i Særljøbings Opland maa finde sig i, at deres Breve, der ere adresserede til dem p. Særljøbing Poststation, gaa tilbage fra Særljøbing over Nykjøbing til Nørre Alslev, derfra til Guldborg paa Fjaltst, færges faa over Guldborgsund og bringes derfra til Beboerne. Det er en forstandig Ordning, det er i

Postvæsenets Interesse, og det er i Publikums Interesse, at Postvæsenet fører Publikums Breve omkring saa langt og saa længe, det er muligt, før de udleveres; dette er altsaa llaaet fast af den ærede Minister. Efter at den ærede Minister nu atter har havt Ordet og har erklæret lige over for Finantsudvalgets Ordførere, at denne skulde prøve paa at hjælpe disse brøstholdne Egne, hvis han ansaa det for muligt — hvis jeg iøvrigt forstod den ærede Ministers Uttringer ret, gif de ud paa, at der allerede var taget ethvert forstandigt Hensyn og at der ikke kunde tages noget ydeligere Hensyn til dem — har jeg som Repræsentant for den paagjældende Egn kun at erklære, naar mine Vælgere beklage sig over, at der ikke kan ske nogen Forandring til det Bedre, eller hvad vi der paa Egnen anse for bedre og hensigtsmæssigere, at den høitærede Minister siger, at det er i Postvæsenets og Publikums Interesse, at disse Breve saaledes gaa 7 à 8 Mil frem og tilbage i Stedet for 1 à 2 Mil, og at de blive 10 Timer paa Reisen i Stedet for 1 Time; thi saaledes er Forholdet nu. Naar den ærede Minister endvidere har erklæret, at han allerede for 2 Maaneder siden var bleven gjort opmærksom paa de omtalte Forhold af vedkommende Repræsentanter, maa jeg hertil yttre, at dette ikke gælder for mit Vedkommende. Jeg har i Genhold til min loyale Følelse og i Genhold til Ministerens meget kostbare Tid ikke personlig henvendt mig til ham om denne Sag. Selv om jeg ikke paa Grund af Sygdom havde været forhindret deri, havde jeg ikke turdet vove at gaa denne Vej; men jeg har afventet Tiden for at fremdrage Sagen her, naar Ministeren skulde opholde sig her ved disse Sagers Forhandling. Jeg troede, at dette vilde være en gunstig Leilighed; men da det blev mig umuliggjort at bringe Sagen frem ad den Vej, som jeg ansaa for den rigtige, henvendte jeg mig til Finantsudvalget, hvorfra det da ogsaa kunde komme til den ærede Indenrigsministers Kundskab. Naar det altsaa blev yttret, at Ministeren kjendte denne Sag for Maaneder siden gennem vedkommende Repræsentant, husker den meget høitagtede Minister feil; for mit Vedkommende er det ikke Tilfældet; jeg har ikke henvendt mig til ham, jeg har været hindret deri.

Indenrigsministeren (Lobjesen): Jeg skal strax erkjende, at det var om en eller to andre Sager, at det høitærede Medlem henvendte sig til mig, og ikke om den, hvorom Talen nu er. Men med Hensyn til hans Udtalelser, hvorefter jeg skulde have sagt, at der var taget alle forstandige Hensyn (Chr. Pedersen: Ethvert fornuftigt Hensyn!), maa det ærede Medlem have hørt feil. Jeg har sagt, at Postvæsenet tager ethvert fornuftigt Hensyn til saadanne Andragender, og jeg skal endnu oplyse en Ting, at naar det ærede Medlem nu har troet at burde besvare